

Kdo je původcem mé nemoci 2 Totální biologie v praxi

<https://www.youtube.com/watch?v=KhyJo8nLaBw&list=PLMIYhsbPD81p16Zry94SuMU4lSqjjoDKN&index=7>

Sulistrowice 2.9.2016, Romuald Kosznik

Čím delší dobu není sousto stráveno, tím dále v trávicím ústrojí se projeví. V žaludku se projeví týdenní problémy, maximálně měsíční. A tam sedí nestrávená témata (problémy v práci, s tchýní, atd.). Podstata sousta - pokud se kost vzpříčí, pak má mozek dvě řešení. Požere kus, udělá vřed v žaludku, aby se kost otočila a mohla postoupit dále. Udělá jeden vřed a ty dále trávíš tchýni. Pro mozek je to znamení, že sousto stojí. Udělá druhý vřed, aby bylo více místa, aby se mohlo sousto otočit a postoupit. Udělají ti gastrokopii a konstatují dva vředy. A když konflikt trval dlouho, vředy jsou velké, pak ti vyřezou půl žaludku. Zbytečně. Vyřeš konflikt, žaludek se zahojí.

Pokud není sousto v podobě konkrétního fyzického sousta, jde o symbolické sousto. Pak ti mozek staví nový útvar, aby posílil žaludek k vytlačení sousta. Buď potlačit dolů, nebo vytlačit nahoru. Je třeba se toho zbavit.

Čím více se posouváme v čase (čím konflikt déle trvá), pak se konflikty tvoří jako obsah tlustého střeva. Konflikty jsou stejné jako obsah tlustého střeva. Konflikty časově dlouhé - konflikty smradlavé, protivné, ... to je dědictví v rodině, tchyně, máma v dětství, násilí na dětech, ... - sedí to v hlavě i v tlustém střevu. A pomalu to roste, roste, roste. A máme různé cykly, o kterých dnes nebudu mluvit, kdy nám mozek připomíná, že máme konflikt, který je potřeba rozvázat, a tehdy nás něco píchne. Udělají nám v poslední době módní kolonoskopii s výsledkem: rakovina. A touto rakovinou (*v tlustém střevu, pozn. překladatele*) jsou nejčastěji staré problémy. Příklad z posledních dní. Mladá žena. Při nehodě jí zahynuli rodiče. Zůstali čtyři sourozenci, dvě starší sestry a dva mladší bratři. Mezi nimi jsou větší věkové rozdíly. Dvě starší sestry si rozdělily životní pojištění mezi sebou. Jedna sestra žila v klidu, druhá neměla čisté svědomí z pocitu, že okradla sourozence. Po novém roce se sešla rodina a vyšlo to na povrch. Bráchové neměli problém: „Nechaly jste nám dům, vzaly jste si pojistku, nic se neděje.“ Ženě se ulevilo. Konflikt byl vyřešen. Mnoholetý nádor v tlustém střevu, který doposud nebolel, se začal rozkládat. Houby začaly pracovat, a to začalo bolet. Následovala kolonoskopie, markery, chemoterapie, radioterapie, doporučená operace. Řekl jsem jí jedině: „Pro mne jsi zdravá.“ Pochopila, našla si byliny, za několik týdnů přešla na vajíčka a vývary.

Nejlepším způsobem pro záchranu zdraví jsou žloutky. Celé vajíčko není potřebné, protože syrový bílek není lehce stravitelný. Speciálně u aktivních národových onemocnění to bez žloutků a vývarů nejde. Naše babičky dělaly vývary z kuřete, holouběte. Žloutek obsahuje celou Mendělejevovu tabulku. Obsahuje všechno, co je potřebné pro život, protože z toho život vzniká. Vývar - voda vytáhne z masa a kostí vše, co je pro mne nezbytné. Žloutky a vývary tě vyvedou z každé nemoci, pokud jsi konflikt vyřešil. Naučit se dále bylinky.

Před několika léty přijela šedesátiletá žena s nádorem u konečníku, velkým jako broskev. Problém - hovno na kvadrát. První otázka: „Co nemůžeš vysrat? Z hlavy.“ Pacienti se nechtějí přiznat. Po dvou hodinách zpovědi se rozplakala a přiznala, že v deseti letech ji otec znásilnil. Neměla to komu říci. Matka to věděla, pro bratry to nic neznamenalo. Padesát let to v sobě držela, až se dostala do čtvrtého stádia a mozek (všechno je v souladu s naší duší) řekl: „Je třeba to opravit, protože to tak dál nejde.“ A nádor začal růst.

Odpustila otci, provedla radikální odpuštění. Říkal jsem jí: „Nádor se může sám utrhnout a pak může být krvotok. Pokud bude malý, stlačte zadek a vezměte nějaký čípek. Jinak do nemocnice. Mohou prasknout cévy a něco se může přihodit.“ Jakmile odpustila otci, mozek zjistil, že konflikt je vyřešen a je třeba opravovat. A když je to na konečnicku, proč zavádět nějaké houby a vytvářet zánětlivé stavy, tak to vyplivl. A za 3 dny volá: „Nádor vypadl a vyšla trocha krve.“ „Tak vezměte čípek a ležte. Když poteče hodně, volejte pohotovost. Jinak ležet a ráno zajet na kontrolu.“ Zjistili, že není co řešit. Padesátiletý konflikt vypadl sám. A kdyby šla na chemo a radioterapii, byla by v hlíně. A tak ještě požije krásná a zdravá, i chlapa užije.

To je trávicí ústrojí od úst po konečník. Všechno je soustem. Buď ho trávím, nebo ne. Děti vždy učím: „Nebud' v konfliktní situaci déle než půl hodiny, nebo jednu vyučovací hodinu. Běž na další hodinu a omluv se, nebo ať se ti omluví ten druhý.“ Když bude den sedět v konfliktní situaci se spolužákem nebo kamarádkou ve třídě, bude mít rýmu, a když dva dny, bude to chřipka.

Jak vypadá chřipka v celé mateřské školce. Vidím v MŠ ceduli: Berte si děti, protože je chřipka. Jdu za učitelkou, protože ji dobře znám a ptám se: „Co jste tady provedla?“ „Co já? Někdo přitáhl chřipku a za den se to rozšířilo.“ „Co se stalo včera a přede včirem?“ „Děti zlobily tak, že jsem jim musela zakázat jít do herny, aby tam vše nezničily. Povinně ležely a přešlo je to.“ Den a půl byly děti zlobivé, protože nemohly do herny a nevěděly, o co jde. Děti jsou živé, mezi sebou se pohádaly, přišel zákaz, a to je překvapilo. Další den mohly do herny a přišla chřipka.

Kdo je původcem mé nemoci? Mé myšlení. Dříve přivál chřipku vítr ze západu a nyní z východu? Nemoc, to je naše hlava.

Nejde vždy pouze o naše zavinění. Naše rodina má obrovský vliv na náš život. Dva až dva a půl roku před početím sedíš na obláčku a už víš, co chceš realizovat v tomto životě. K tomu potřebuješ vhodné rodiče. Ty si vybíráš a kombinuješ i styk. Rodiče jsou pouhými realizátory. A dále plánuješ datum narození. Datum narození je jedinou pravdou přenesenou z onoho světa na Zemi. Dobrý numerolog sdělí, co hlavně máš v této inkarnaci realizovat.

Vím, co chci, musí se to zrealizovat. V momentě početí se odpojujeme od vrchu. Hlava je prázdná a prvních 9 měsíců se učím základy života od matky. Když je matka nervózní, zlá z různých důvodů, pak se dítě učí, že má být nervózní, zlé, ... Když je matka spokojená, rodí se dítě šťastné, radostné, spokojené, protože se mu devět měsíců ukazovalo, že tak má žít. Porovnejte období těhotenství a první roky života dítěte. Teprve od třetího až pátého roku života, kdy se má ukázat otec, začíná se dítě učit poznávat vnější svět. Do té doby pro dítě existuje jen matka, prso – konec. Jiný svět neexistuje. Teprve později přijde otec, relativně velký jako býk, drží dítě za ruku a vede na ulici. Dítě je v bezpečí, protože ho vede silný otec ve vnějším světě. Děti má na procházku za ruku vyvádět otec, ne matka. Pak dítě v dospělosti nebude mít problém s pocitem vlastní bezpečnosti. Když vede dítě babička, plná strachu, příkazů, zákazů, péče, dítě udusí a takové bude v dospělosti. Protože dítě se učí, jak se má chovat. Děti jsou nejlepšími pozorovateli. Naše chování, to jsou výkladní skříně pro naše děti. Pamatujte na těhotenství a první měsíce. Zbytek je kosmetika, nemá velký význam.

Jedna moje vnučka má 50 Zlotých a utratí 60. „Dědo, půjč mi.“ Druhá má 50, utratí 30 a zbytek má jako bezpečnou rezervu. Stejně to bylo v těhotenství.

Sledujte, z jakých vztahů se rodí dnes děti. Z nemanželských. 80% dětí dnes nemá pocit bezpečí. Jsou to děti vystrašené, splašené. Budou mít v dospělosti velké problémy.

Proto je podstatné odpouštět, milovat, odpouštět, milovat, odpouštět, milovat. Není jiné řešení. Všechny konflikty jsou z negativních emocí. Stalo se mi více nebo méně něco špatného.

Jeden z nástrojů radikálního odpuštění - dieta odpuštění - 7x70. Sedm následujících dní opisují sedmdesátkrát jednu zvolenou afirmaci. Je to kódování podvědomí. Programování, že to, co chci, je. Ale proč to dělat sedm dní? Když pomyslím, pustím a mám. Uvěřme sobě. Uvěřme, že svět je plný bohatství. Ne vždy potřebuji milion dolarů. Milión dolarů, to jsem já. Nepotřebuji víc pro život. Jen sebe, lásku a jídlo.

Respektujme sebe takoví, jací jsme. Nedělejme ze sebe ideály. Smysl je jediný. Cokoliv vidím, že není ono, přijmi to. Odpuštění se realizuje pouze tehdy, když přijmu tu změnu. Můžeš odpouštět každý den po dobu třiceti let a můžeš naříkat, že se nic nestalo. Je to proto, že jsi neakceptoval, že jsi odpustil. Řekni: „Odpouštím,“ akceptuj a nemusíš sedět čtyři dny. Dělej to deset sekund.

A když mi nechce někdo odpustit? To je jeho problém. Pomáháme pouze těm, kteří o pomoc požádají. Starej se o sebe. Ostatním nech jejich problémy. Mají své karmy, musí onemocnět, odpustit, ...

Neexistují vážné nemoci. Těžce nemocní jsme v našich hlavách.

Odpouštět, milovat a nepočítat peníze.